

Skarga wniesiona w dniu 27 kwietnia 2005 r. przez Martine Heus przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(sprawa T-173/05)

(2005/C 182/72)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 27 kwietnia 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Martine Heus zamieszkałej w Anderlecht (Belgia), reprezentowanej przez Lucasa Vogela, adwokata, przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

1. uchylenie decyzji wydanej przez organ właściwy w sprawie mianowania w dniu 7 stycznia 2005 r. oddalającej zażalenie skarżącej z dnia 18 października 2004 r. na decyzję z dnia 19 lipca 2004 r. wydaną przez przewodniczącego komisji konkursowej konkursu COMP/PC/04 odmawiającą dopuszczenia skarżącej do tego konkursu;
2. uchylenie, o ile to będzie konieczne, ww. decyzji wydanej w dniu 19 lipca 2004 r. przez przewodniczącego komisji konkursowej konkursu COMP/PC/04;
3. obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Skarżąca twierdzi, że odmówiono jej dopuszczenia do konkursu COMP/PC/04 z tego powodu, iż nie spełniała warunku pięcioletniego stażu pracy w Komisji lub innej instytucji, przy czym komisja konkursowa nie uwzględniła okresów działalności zawodowej pełnionej przez skarżącą przy Komisji w charakterze pracownika tymczasowego.

Na poparcie swojej skargi, skarżąca podnosi naruszenie art. 27 i 29 ust. 1 regulaminu pracowniczego oraz oczywisty błąd w ocenie, ponieważ jej zdaniem zaskarżona decyzja oraz ogłoszenie o konkursie, w każdym razie znaczenie nadane im przez organ właściwy w sprawie mianowania, prowadzą do wykluczenia skarżącej z powodów związanych wyłącznie z jej wcześniejszym statusem administracyjnym (status pracownika kontraktowego, nie zaś urzędnika).

Skarżąca powołuje się również na naruszenie zasady niedyskryminacji, ponieważ sporne kryteria umożliwiają dopuszczenie do konkursu innych kandydatów, pomimo iż posiadają oni niższe kompetencje i mniejsze doświadczenie zawodowe w Komisji.

Skarga wniesiona w dniu 28 kwietnia 2005 r. przez Pię Landgren przeciwko Europejskiej Fundacji Kształcenia

(Sprawa T-180/05)

(2005/C 182/73)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 28 kwietnia 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Pii Landgren, zamieszkałej w Turynie (Włochy), reprezentowanej przez adwokata Marca-Alberta Lucasa, przeciwko Europejskiej Fundacji Kształcenia.

Skarżąca wnosi do Sądu o:

- 1) uchylenie decyzji byłego Dyrektora Fundacji z dnia 25 czerwca 2004 r. o zwolnieniu skarżącej z pracy;
- 2) uchylenie, w razie konieczności, decyzji Dyrektora ds. Szkoleń z dnia 19 stycznia 2005 r. oddalającej sprzeciw skarżącej od ww. decyzji z dnia 27 września 2004 r.;
- 3) zasądzenie od Fundacji na rzecz skarżącej, tytułem naprawienia szkody materialnej spowodowanej sprzecznnością z prawem zaskarżonych decyzji, kwoty odpowiadającej wynagrodzeniu i emeryturze, do których byłaby uprawniona, gdyby świadczyła pracę na rzecz Fundacji do momentu osiągnięcia wieku 65 lat, pomniejszonej o kwotę odszkodowania z tytułu zwolnienia z pracy oraz kwotę zasiłku dla bezrobotnych, jak również kwotę emerytury, które otrzymała lub otrzyma z tytułu zwolnienia jej z pracy;
- 4) zasądzenia od Fundacji na rzecz skarżącej, tytułem naprawienia szkody niematerialnej, którą poniosła wskutek sprzecznności z prawem zaskarżonej decyzji, kwoty w wysokości ustalonej przez Sąd;
- 5) obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W opinii skarżącej Fundacja nie wykazała, by decyzja w przedmiocie zwolnienia opierała się na zgodnych z prawem podstawach, tym bardziej, że decyzja ta pozostaje w oczywistej sprzecznności z oceną skarżącej za rok 2003.

Skarżąca twierdzi również, że prawdziwy powód jej zwolnienia jest rażąco sprzeczny z prawem i sprzeczny z interesem służby, jako że opiera się on na wcześniejszym porozumieniu, zgodnie z którym miała ona zakończyć pracę w Fundacji po dniu 31 grudnia 2003 r.

Ponadto na wypadek, gdyby okazało się, że odmowa pozostawienia skarżącej w pracy przez Dyrektora Departamentu oparta była na niekorzystnych ocenach wystawianych jej w przeszłości, skarżąca wskazuje na sprzeczność z prawem i arbitralność uzasadnienia zaskarżonej decyzji.

Wreszcie skarżąca wskazuje na brak uzasadnienia aktu, naruszenie zasady staranności oraz naruszenie prawa do obrony, jak również na rażące błędy w ocenie, jeśli ww. odmowa Dyrektora Departamentu lub decyzja o zwolnieniu jej z pracy spowodowane było nienależytym wykonywaniem obowiązków w ramach departamentu EECA, czy też na skalę ogólną.

Skarga wniesiona w dniu 4 maja 2005 r. przez Dypnę Mc Sweeney i Pauline Armstrong przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-184/05)

(2005/C 182/74)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 4 maja 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Dypny Mc Sweeney, zamieszkałej w Brukseli i Pauline Armstrong, zamieszkałej w Overijse (Belgia), reprezentowanych przez adwokatów Sébastiena Orlandiego, Xaviera Martina, Alberta Coolena, Jeana-Noëla Louisa i Etienne Marchala, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Skarżące wnoszą do Sądu Pierwszej Instancji o:

1. uchylenie decyzji z dnia 6 i 7 września 2004 r. w sprawie niedopuszczenia skarżących do testów w konkursie EPSO/C/11/03,
2. obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Skarżące brały udział w konkursie EPSO/C/11/03 mającym na celu wyłonienie listy rezerwowej anglojęzycznych sekretarek w grupie zaszeregowania C5/C4. Komisja konkursowa zdecydowała o ich wykluczeniu z testów w tym konkursie ze względu na to, że ich dyplomy nie odpowiadały wymaganemu poziomowi wykształcenia określonego w ogłoszeniu o konkursie.

Na poparcie swojej skargi skarżące podnoszą, że ta decyzja jest niezgodna z ogłoszeniem o konkursie i stanowi oczywisty błąd w ocenie.

Skarga wniesiona w dniu 2 maja 2005 r. przez Joëla De Bry przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-188/05)

(2005/C 182/75)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 2 maja 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Joëla De Bry, zamieszkałego w Woluwé-St-Lambert (Belgia), reprezentowanego przez adwokatów Sébastiena Orlandiego, Alberta Coolena, Jeana-Noëla Louisa i Etienne'a Marchala, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Skarżący wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- 1) stwierdzenie nieważności decyzji Komisji zawierającej sprawozdanie z przebiegu kariery zawodowej skarżącego w 2003 r.,
- 2) zobowiązanie strony pozwanej do zapłaty symbolicznej kwoty 1 euro, podwyższonej w toku postępowania, jak również obciążenie jej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swej skargi skarżący wskazuje przede wszystkim na obiektywny konflikt interesów między nim a osobą oceniającą, będącą w tej samej grupie zaszeregowania, co skarżący.

Skarżący twierdzi ponadto, że popełniono błędy w ocenie jego zasług oraz podkreśla niespójność między przyznanymi mu ocenami a uwagami do nich.

Skarżący wskazuje wreszcie na naruszenie ogólnych przepisów wykonawczych do art. 43 regulaminu, jak również celów i zadań nowego systemu, zorientowanego na rozwój kariery zawodowej; naruszenie obowiązku uzasadnienia aktu, prawa do obrony oraz art. 26 regulaminu.

Skarga wniesiona w dniu 4 maja 2005 r. przez Usinor przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego

(Sprawa T-189/05)

(2005/C 182/76)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 4 maja 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga spółki Usinor z siedzibą w Paryżu, reprezentowanej przez adwokata Patrice'a Candego przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego.